

Dosarul nr. 2ra-910/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. Iu. Movilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. O. Cojocaru, R. Pulbere, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro Motor Trans”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro Motor Trans” împotriva lui Iurie Frățescu cu privire la repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de Iurie Frățescu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Euro Motor Trans” cu privire la constatarea nulității actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Iurie Frățescu, reprezentat de avocatul Ion Stegărescu și a fost casată integral hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoria Orhei, sediul Central, fiind pronunțată o hotărâre nouă,

constată:

La 14 martie 2019, SRL „Euro Motor Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Frățescu, cu privire la repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 21 februarie 2018, Iurie Frățescu a fost angajat în cadrul SRL „Euro Motor Trans” în funcție de șofer internațional, în baza contractului individual de muncă nr. 141 și a ordinului cu nr. 12 din 21 februarie 2018, având la bază cererea de angajare din aceeași dată.

Întru exercitarea atribuțiilor de serviciu, la 21 februarie 2018, în baza actului de predare-primire SRL „Euro Motor Trans” a transmis, iar pârâtul a primit autocamionul (cap-tractor) de marca Volvo FH4X2T, anul de fabricației 2007 cu n/î XXXXX și

semiremorca de marca KRONE, anul fabricației 2008 cu n/î XXXXX în stare tehnică și complectare corespunzătoare.

A menționat că la 22 februarie 2018, potrivit scrisorii de transport internațional CMR seria MD nr. 0316577 și foii de parcurs seria DAA nr. 132123 din 22 februarie 2018, pârâtul a fost antrenat în efectuarea cursei internaționale Moldova-România-Turcia-România-Moldova. La reîntoarcerea în Republica Moldova, la 20 martie 2018, pe traseul București – Chișinău, în regiunea comunei Crasna (România), pârâtul a săvârșit un accident rutier cu implicarea unității de transport ce i-a fost încredințată.

A susținut că, conform procesului-verbal Seria PVSX nr. 0035344 din 20 martie 2018, autoritățile abilitate din România l-au recunoscut vinovat de producerea accidentului pe Iurie Frățescu.

Reclamanta a invocat că, în rezultatul accidentului rutier, unității de transport încredințate pârâtului - autocamionului (cap-tractor) Volvo FH4X2T, anul de fabricației 2007 cu n/î XXXXX și semiremorcii de marca KRONE, anul fabricației 2008 cu n/î XXXXX, i-au fost cauzate deteriorări, fiind avariate după cum s-a constatat și potrivit autorizației de reparații Seria CA nr.0481875 eliberate de către autoritățile române: parbrizul, capota, motorul, grila, masca, radiatorul, spoilerul de protecție, suportul oglindă, retrovizor dreapta.

SRL „Euro Motor Trans” a afirmat că, conform acordului de achitare benevolă a prejudiciului cauzat în urma producerii accidentului rutier încheiat la 20 martie 2018, semnat de către angajator și Iurie Frățescu, mărimea prejudiciului cauzat ca urmare a deteriorărilor produse unității de transport ce necesită reparații în vederea recondiționării mijlocului de transport avariat, constituie suma de 70 000 de lei. Totodată, în vederea stabilirii cauzelor și împrejurărilor cauzării prejudiciului, pârâtul a oferit la 23 martie 2018 explicații angajatorului referitor la accidentul rutier din 20 martie 2018 care a avut loc ca cauză a apariției prejudiciului.

Astfel, în temeiul acordului din 20 martie 2018, pârâtul și-a asumat angajamentul de a repara benevol prejudiciul cauzat SRL „Euro Motor Trans” în mărime totală de 70 000 lei, în rate, până la 30 septembrie 2018. În acest sens, SRL „Euro Motor Trans” a emis ordinul nr. 15 din 23 martie 2018 cu privire la repararea prejudiciului material cauzat, luând în considerare convenția părților potrivit acordului de achitare benevolă încheiat.

În legătură cu faptul că începând cu 23 martie 2018, pârâtul Iurie Frățescu nu s-a mai prezentat la locul de muncă fără a înștiința angajatorul sau a-i comunica motivele neprezentării, în baza ordinului cu nr. 16 din 26 martie 2018 SRL „Euro Motor Trans” a dispus concedierea lui în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul munci.

Totodată, în vederea executării angajamentelor asumate cu privire la achitarea benevolă a prejudiciului cauzat, la 30 iulie 2018 pârâtul a achitat reclamantului suma de 1 000 lei, la 31 iulie 2018 suma de 3 200 lei și la 12 septembrie 2018 suma de 2 000 lei, iar în total, drept executare a obligațiilor de plată asumate Iurie Frățescu a achitat doar suma în mărime de 6 200 lei.

Reclamanta a invocat că, reieșind din faptul că au încetat raporturile de muncă dintre părți, iar, în termenul convenit pârâtul nu și-a executat benevol angajamentele

asumate de plată a sumei prejudiciului, consideră că, în corespundere art. 343 alin. (2) din Codul munci, pârâtul Iurie Frătescu urmează să restituie datoria restantă de 63 800 de lei.

A solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei datoria neachitată în mărime de 63 800 de lei urmare a prejudiciului material cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată constituite din plata taxei de stat în sumă de 1 914 lei.

La 08 mai 2019 administratorul SRL „Euro Motor Trans”, Mardari Valeriu, a depus supliment la cererea de chemare în judecată, prin care a indicat că la 30 martie 2019, după depunerea acțiunii în instanța de judecată, pârâtul Iurie Frătescu a achitat în contul SRL „Euro Motor Trans” suma de 4 500 de lei.

Prin urmare, SRL „Euro Motor Trans” a solicitat încasarea de la Iurie Frătescu a sumei de 59 300 de lei, urmare a prejudiciului material cauzat, precum și, compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1 914 lei (f.d. 51-53, volumul I).

La data de 29 august 2019, Iurie Frătescu a înaintat acțiune reconvențională împotriva SRL „Euro Motor Trans”, prin care a solicitat constatarea nulității acordului de achitare benevolă a prejudiciului cauzat în urma producerii accidentului rutier din 20 martie 2018, absolvirea lui Iurie Frătescu de răspundere materială pentru prejudiciul cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale Iurie Frătescu a indicat că într-adevăr, la 21 februarie 2018, în baza ordinului nr. 12 și a contractului individual de muncă nr. 141, de către SRL „Euro Motor Trans”, a fost angajat în funcție de șofer internațional. Întru executarea atribuțiilor de serviciu, la 21 februarie 2018, în baza actului de predare-primire a SRL „Euro Motor Trans”, acestuia i-a fost transmis Autocamionul (cap-tractor) de marca Volvo FH4X2T, anul de fabricației 2007 cu n/î XXXXX și semiremorca de marca KRONE, anul fabricației 2008 cu n/î XXXXX, în stare tehnică și complectate corespunzătoare, fără a încheia și semna contract de răspundere materială.

Ulterior, la 22 februarie 2018, Iurie Frătescu a fost antrenat în serviciu de SRL „Euro Motor Trans”, fapt confirmat prin certificatul CMR seria MD nr. 0316577 și a foii de parcurs seria DAA nr. 132123 din 22 februarie 2018, în efectuarea cursei internaționale Moldova-România-Turcia-România-Moldova. La reîntoarcerea în Republica Moldova, a depistat că frâna autocamionului avea defecțiuni. Comunicând angajatorului despre acest fapt, i s-a solicitat să continue cursa, pentru a reuși să se încarce cu o altă marfă, pentru o nouă cursă, neluând în considerare cele spuse de dânsul și faptul că pe drum s-a format polei, iar, frâna autocamionului este defectată.

A menționat că la 20 martie 2018, ora 22:30 pe traseul București - Chișinău în regiunea comunei Crasna (România), a fost implicat într-un accident rutier, iar, drept urmare a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier de către autoritățile abilitate din România, conform procesului-verbal Seria PVSX nr.0035344 din 20 martie 2018.

A invocat că din acordul de achitare benevolă a prejudiciului cauzat în urma producerii accidentului rutier, încheiat și semnat între părți la 20 martie 2018, nu se înțelege cine, când și în prezența cui și asupra cărei unități de transport a fost constatat prejudiciul cauzat, în mărimea reflectată în acest acord. Or, dânsul a revenit în Republica Moldova abia la 21 martie 2018, fapt confirmat prin parafa din pașaport, iar, la 23 martie 2018 abia a oferit explicații SRL „Euro Motor Trans” referitor la accidentul rutier produs la 20 martie 2018. Mai mult ca atât, autocamionul (cap-tractor) de marcă Volvo FH4X2T, cu n/î XXXXX a rămas pe teritoriul României, prin urmare, nu înțelege cum a fost evaluat, de cine și în prezența cui a fost evaluat prejudiciul cauzat și prin care ordine de plată se demonstrează suportarea cheltuielilor în legătură cu restabilirea unității de transport, la materialele cauzei nefiind anexat niciun raport de evaluare a prejudiciului cauzat.

Iurie Frătescu a afirmat că nu a fost respectată procedura de constatare a prejudiciului conform Codului muncii, având în vedere stabilirea mărimii prejudiciului și convenirea achitării benevolă în rate. În lipsa autocarului și în lipsa unei anchete de serviciu, SRL „Euro Motor Trans” nu putea să emită ordinul nr. 15 cu privire la repararea prejudiciului material cauzat, iar, în urma acestor acțiuni, la 26 martie 2018 să emită ordinul nr. 16 de concediere, sub pretextul neprezentării acestuia la locul de muncă.

Consideră că angajatorul a ignorat prevederile legislației în vigoare și nu a efectuat o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material și a cauzelor apariției lui, nu a creat prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), o comisie cu participarea specialiștilor în materie, pentru stabilirea cuantumului prejudiciului material și a cauzelor apariției lui și nu a prezentat salariatului materialele acumulate în procesul anchetei de serviciu. În acest caz, salariatul urma să prezinte angajatorului un angajament scris privind repararea benevolă a prejudiciului, cu indicarea termenelor concrete de achitare, angajament care lipsește la materialele cauzei civile, iar, acordul de achitare benevolă a prejudiciului cauzat denotă că, a fost încheiat și semnat sub presiune psihologică, aplicată asupra salariatului de către angajator, fapt ce atrage nulitatea acestuia.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central, acțiunea inițială depusă de SRL „Euro Motor Trans” a fost admisă integral și s-a încasat de la Iurie Frătescu în beneficiul SRL „Euro Motor Trans” datoria neachitată în baza acordului din 20 martie 2018 în mărime de 59 300 de lei urmare a prejudiciului material cauzat și cheltuielile de judecată ce constau din taxa de stat achitată la depunerea cerii în mărime de 1 914 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 3 000 de lei. Acțiunea reconvențională înaintată de Iurie Frătescu a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La data de 13 ianuarie 2020 Iurie Frătescu, reprezentat de avocatul Ion Stegărescu, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea inițială și să fie admisă acțiunea reconvențională.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Iurie Frătescu, reprezentat de avocatul Ion Stegărescu și a fost menținută hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Prin decizia din 23 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Iurie Frătescu, reprezentat de avocatul Ion Stegărescu și a fost casată decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Iurie Frătescu, reprezentat de avocatul Ion Stegărescu și a fost casată integral hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă, prin care atât acțiunea inițială, cât și acțiunea reconvențională, au fost respinse ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia precum că contractul nr. 141/1 din 21 februarie 2018 de răspundere materială, încheiat între SRL „Euro Motors Trans ” și Frătescu Iurie, se răsfrânge și la toate cazurile de deteriorare a mijloacelor de transport transmise salariatului pentru îndeplinirea funcțiilor de serviciu.

Or, din conținutul contractului de răspundere materială nr. 141/1 încheiat între părți, se rezumă că Frătescu Iurie, îndeplinind funcția de șofer internațional, și-a asumat întregă responsabilitate pentru totalitatea bunurilor materiale transmise și s-a obligat (în partea bunurilor materiale): să asigure o bună păstrare a bunurilor în scopul prevenirii prejudicierii lor; să realizeze într-o ordine dinainte stabilită inventarierea bunurilor de care este responsabil și să raporteze administrației despre circulația și stocurile lor; să anunțe imediat administrația întreprinderii despre cazurile de furt, lipsuri ale unor bunuri sau despre surplusul acestora; să fie gospodăros și econom cu bunurile ce le are în răspunderea sa. Pct. 5 al contractului prevede că, în cazul producerii accidentului cu autocamionul angajatorului, angajatul este obligat să achite integral prețul asigurării CASCO și asigurării CMR.

Instanța de apel a menționat că, toate aceste obligații (în afara de cea din pct. 5) se referă la bunurile materiale transportate, dar nu și la mijloacele de transport transmise angajatului pentru îndeplinirea funcțiilor de serviciu, având în vedere caracterul exhaustiv al Anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004 despre aprobarea Nomenclatoarelor funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală sau colectivă (de brigadă) deplină.

Referitor la obligația angajatului din pct. 5 al contractului menționat, de a achita integral prețul asigurării CASCO în caz de producere a accidentului cu autocamionul angajatorului, instanța de apel a indicat că această obligație poate surveni numai în cazurile prevăzute de art. 338 din Codul muncii. Pe când în speță, în afara faptului că autocamionul cu semiremorca nu aveau asigurare CASCO, acțiunile lui Iurie Frătescu, aflat treaz la volanul mijlocului de transport, care au dus la producerea accidentului rutier din 20 martie 2018, au fost săvârșite din imprudență și astfel, nu cad sub incidența art. 338 lit. c) și d) din Codul muncii. Prin urmare, pârâtul poartă răspundere pentru

prejudiciul material cauzat numai în limitele unui salariu mediu lunar, în conformitate cu art. 336 din Codul muncii, în mărime de 2856 de lei stabilit prin contractul individual de muncă.

Cu privire la acțiunea reconvențională, Curtea de Apel Chișinău a invocat că, deși Iurie Frățescu a solicitat constatarea nulității acordului de achitare benevolă a prejudiciului cauzat în urma producerii accidentului rutier din 20 martie 2018, totuși, în acțiune nu s-a referit la nicio normă de drept în confirmarea temeiniciei pretenției formulate, unicul argument invocat fiind neprobarea din partea angajatorului a mărimii prejudiciului material cauzat prin acțiunile angajatului în urma accidentului rutier.

Instanța de apel a precizat că, potrivit art. 343 din Codul muncii, acordul (angajamentul) între angajatorul și angajatul privind repararea prejudiciului material are unica condiție – caracterul benevol la încheierea acestuia, iar, modalitatea stabilirii cuantumului prejudiciului material cauzat nu este determinată, fiind posibilă inclusiv prin înțelegerea părților. La caz, caracterul benevol al acordului din 20 martie 2018 încheiat între Frățescu Iurie și SRL „Euro Motor Trans” de achitarea benevolă a prejudiciului cauzat se confirmă prin achitarea de către Frățescu Iurie a sumelor în contul stingerii prejudiciului material.

La data de 27 aprilie 2021 administratorul SRL „Euro Motor Trans”, Mardari Valeriu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii inițiale și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, conform prevederilor art. 337, 338 și 339 din Codul muncii, salariatul poartă răspundere materială deplină față de angajator, care deține o funcție sau execută lucrări cu folosirea în procesul muncii a valorilor ce i-au fost transmise, pentru neasigurarea integrității bunurilor și altor valori care i-au fost transmise, când între salariat și angajator este încheiat contractul de răspundere materială deplină. Prin urmare, potrivit legii, odată cu încheierea contractului de răspundere materială deplină, salariatul poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate angajatorului în privința bunurilor care i-au fost transmise pentru folosire în procesul muncii.

Astfel, recurentul consideră că sunt contrare legii concluziile instanței de apel precum că intimatul nu poartă răspundere materială deplină și urmează să răspundă doar în limita unui salariu mediu lunar de 2856 de lei. Or, art. 336 din Codul muncii, la care s-a referit instanța de apel, prevede că, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel, iar Codul muncii prevede altfel și anume că, salariatul poartă răspundere materială în cazul încheierii contractului de răspundere materială deplină.

A indicat că în temeiul contractului de răspundere materială deplină din 21 februarie 2018 și în conformitate cu art. 338 alin. (1) lit. a) și 339 din Codul muncii, Iurie Frățescu poartă răspundere materială deplină față de angajator pentru prejudiciul cauzat bunurilor transmise.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 19 ianuarie 2021.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 16 martie 2021 (f.d. 35, volumul II), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul declarat la data de 27 aprilie 2021, este în termen.

La 11 mai 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimatului Iurie Frățescu, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 62-63, volumul II), însă, ultimul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Euro Motor Trans” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de SRL „Euro Motor Trans”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Euro Motor Trans”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro Motor Trans” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic